

FULL PARROQUIAL

Sant Andreu de Tona

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES

Dilluns dia 29,
A les NOU del matí, **Ofici de Laudes i Missa**, a la capella fonda.

Dimarts dia 30,
A les NOU del matí, **Ofici de Laudes i Missa**, a la capella fonda.

Dimecres dia 31,
Sant Silvestre I, papa.
A les NOU del matí, **Ofici de Laudes i Missa**, a la capella fonda.

Dijous dia 1,
Octava de Nadal
Santa Maria, Mare de Déu. Solemnitat.
A les DEU del matí, **Missa matinal**, i a 1/4 d'UNA del migdia, **Missa solemne**, a la capella fonda.

Divendres dia 2,
Sants Basili el Gran i Gregori Nazianzè, bisbes i doctors de l'Església. Memòria.
A les NOU del matí, **Ofici de Laudes i Missa**, a la capella fonda.

Dissabte dia 3,
A les SET del vespre, **Missa de vigília**, a la capella fonda.

Diumenge dia 4,
A les DEU del matí, **Missa matinal** i a 1/4 d'UNA del migdia, **Missa solemne**, a la capella fonda.

Dilluns dia 5,
A les NOU del matí, **Ofici de Laudes i Missa**, a la capella fonda.

Entorn de les SET del capvespre, **els reis d'Orient visitaran l'església per adorar el nen Jesús.**

UN TREN AL PESSEBRE

Un senzill canvi de vies. Un imaginari ramal de la companyia Israel Railways. Comunicaria l'estació de Jerusalem-est amb Bethlehem, Hebron i Be'er Sheva, el desert. Allà on el laberint reverteix i es converteix en indesxifrable. Perquè en el desert els referents desapareixen. Però les vies es bifurquen. N'hi ha una que se'n va cap a la Cisjordània ocupada, desocupada. La línia pateix carències quan travessa el pas fronterer, el mur imaginari de la separació de mons.

L'estació havia de ser important. Però quedà reduïda a un final de vies, després d'un túnel que salva les muntanyes de Judea. El viatger arriba a un espai insegur, on el territori és volàtil, depenent de qui se l'atribueix. Bethlehem té una estació palestinesa, d'arquitectura àrab, amb una sala d'espera buida. L'espai es troba vigilat per les forces de Nacions Unides. La Guàrdia Civil hi actua com a cos de no-intervenció.

Hi té un helicòpter permanent. Però el pessebre és etern. Cada any s'inaugura. I sempre hi ha pastors que s'hi atansen. Fins i tot el senyor rector de Taybeh, la vila de cristians palestins, se n'hi va. I en Boulos, que és l'arabització de Pau, es pregunta com és que aquest any els reis no arriben amb els seus camells perses. Però és que els reis venen en tren. Dins un vagó prussià. Un

vell tren de vapor, que travessa les muntanyes pel vell túnel foradat a la roca, des del desert de

Cades. Altres anys passaven per Síria, a través dels Alts del Golan, per veure el Messies-rei.

Borges va escriure que ell solia retornar eternament a l'Etern retorn. I és que Déu ja s'havia revelat com el que era: Ser i Temps. El gran Misteri que el *Puer* converteix en universal. Simone Weil va escriure que «Els fills de Déu no haurien de tenir aquí a la Terra cap altre país que no sigui l'Univers mateix, amb la totalitat de totes les criatures dotades de raó que ha contingut, conté i contindrà. Aquesta és la pàtria que mereix el nostre amor. Tot allò que sigui més reduït que l'Univers (...) pot imposar obligacions que poden ser extenses, però entre elles no es troba l'obligació d'estimar.» Byung-Chul Han la interpreta dient que és la bellesa la que transforma l'Univers en una pàtria. Per això cal ser catòlic, -afirmava la filòsofa mística-: «és

a dir, no estar lligat per cap fil a res creat, excepte a la totalitat de la creació.» El pessebre és la metàfora o b e r t a

d'aquest pensament, recreat amb l'imaginari d'una xarxa ferroviària que ens deixa prop del pessebre, a on es troben el temps i l'espai, el visible i l'invisible, el present i el retorn, el concret i l'universal.

Josep Molist Rifà, prevere

AGENDA

Diumenge dia 4 de gener a les SIS de la tarda a la capella fonda, concert de Nadal del Cor Cantus Firmus, de Centelles, dirigit per en Gabriel Miralles.

EXÈQUIES

Diumenge passat dia 21 de desembre a les 2/4 de dues del migdia, vam celebrar les exèquies d'en Paco Ferrer Dominguez, de 86 anys, casat amb la Carmen Ruiz López. En Paco havia nascut a Barcelona i vivia a Tona, on va morir.

Dimarts passat dia 23 de desembre a les cinc de la tarda, a la sala multiconfessional del Tanatori de Vic, vam celebrar les exèquies d'en Ricardo Castaño Casquero de 81 anys, casat amb la Roser Soler Cilleros. En Ricardo havia nascut a Sanchón de la Sagrada, bisbat de Salamanca, vivia a Tona i va morir a l'Hospital de Sant Jaume de Manlleu.

Que reposin en la pau del Senyor i participin del banquet de les noces eternes de l'Anyell.

INTENCIONS DE MISSES

Diumenge dia 28, a les deu del matí, pel poble. **I a 1/4 d'una del migdia**, pels difunts de les famílies que acullen la capelleta de la Sagrada Família.

Dilluns dia 29, per en Josep M. Serra Vilella.

Dimarts dia 30, per en Josep Codina Soler.

Dimecres dia 31, per Sor Anna Sardà Roqueta i el seu germà Francisco.

Dijous dia 1, a les deu del matí, per la Magdalena Puigvendrelló Codina en el 18è aniversari. **I a 1/4 d'una del migdia**, pels esposos Antoni Boneu i Pepita Valor, per la Pepeta Casas en el 26è aniversari i pel seu espòs Antoni Estevadeordal, i per en Manuel Ramos Ocaña.

Divendres dia 2, pels difunts de la parròquia.

Dissabte dia 3, en acció de gràcies.

Diumenge dia 4, a les deu del matí, pel poble. **I a 1/4 d'una del migdia**, pels esposos Josep M. Costa Mir i Rosa Carbonell Oriol, i pels germans Pilar Conxita i Joan Prat Costa.